

Posudek bakalářské práce

Viktorie Vítů: *Karel Teige a mizení aury*

(Ústav pro dějiny umění FFUK, 2018)

Hned úvodem bych chtěl zdůraznit, že toto je neobyčejně zdařilá práce, která dalece přesahuje úroveň, kterou od bakalářských textů očekáváme. Jak sama autorka uvádí již v jejím abstraktu přistupuje k textům Karla Teigeho skrze rámec myšlení Waltera Benjamina a u obou se věnuje především pojmům aura a autonomie. Tento rámec přirozeně tvoří Benjaminův klíčový text *Umělecké dílo ve věku jeho technické reprodukovatelnosti* (1936), jemuž je věnována 1. kapitola, nazvaná „Benjaminovské uvedení“. Tři následující kapitoly jsou věnovány Teigemu, kde je benjaminovský aparát vztažen nejen k jeho textům, ale také k jeho umělecké praxi. Zde se nabízí otázka, zda Teige Benjaminovy texty znal nebo – jak shrnuje autorka – se jedná o paralely a analogie (s. 48). Rozhodně však souhlasím s jejím konstatováním, že „přistoupit k Teigovi skrze benjaminovský pojmový a myšlenkový rámec je vhodnou interpretační strategií, která nám Teiga může předvést v novém světle.“ Tento podnět vítají právě dějiny umění jako disciplína, která pracuje s vizuálním. Dokladem může být bakalářská práce Martiny Šťastné *Pojetí aury a fotografie v myšlení Waltera Benjamina*, obhájená v roce 2012 na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, která dokonce obsahuje kapitolku „Mizení aury ve fotografii podle Waltera Benjamina“.

[Dvě otázky na okraj: (1) Proč právě „mizení“, když „decline“ (Rosen) nebo „liquidations“ (Zusi)? (2) Hrály zde nějakou roli konference a sborník *Mizení* (2017).]

Práce je velmi dobře a přehledně koncipovaná, výtečně argumentovaná a srozumitelně napsaná. Představuje významný příspěvek k problematice avantgardy a Karla Teigeho jako jejího předního představitele. Proto ji doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím jako výbornou.

Prof. PhDr. Lubomír Konečný

(31. srpna 2018)